

En kreds af investorer har købt B via et holdingselskab A primært for lånte midler. Målet er at sælge B efter 5-7 år med fortjeneste (skattefri aktieavance), hvorefter A likvideres (skattefrit for aktionærer, der er selskaber, og udenlandske investorer).

Uden opkøbet har selskab B en skattepligtig indkomst på 70. A har renteudgifter på 70 på lån til køb af B, men ingen anden skattepligtig indtægt. Selskaberne sambeskattes, hvorved selskabers indkomst lægges sammen, således at den samlede skattepligtige indkomst (sambeskatningsindkomsten) nu er nul i stedet for 70. Skattebetalingen fra B er forsvundet som følge af det lånefinansierede opkøb.

For at sikre, at ovenstående »indvæltning« af aktionærernes finansieringsudgifter i driftsoverskuddet ikke fjerner danske selskabers skattebetaling, foreslås et renteloft. Det foreslås, at gæld udover den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ikke kan give anledning til finansieringsfradrag. Samtidigt foreslås en maksimal forrentning på pt. 6,5 pct. af den maksimale gæld.

Konkret udformes reglen som et loft over fradraget for nettofinansieringsudgifterne svarende til en standardforrentning (pt. 6,5 pct.) af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne. Forslaget skal kun finde anvendelse på »store« selskaber (dvs. selskaber, hvis nettorenteudgifter overstiger 20 mio. kr. – reguleres årligt)

Såfremt selskabet indgår i en national eller en international sambeskatning, opgøres loftet for nettofinansieringsudgifter samlet for de sambeskattede selskaber. Det foreslås, at de fradragsberettigede finansieringsudgifter efter en fradragsbeskæring fordeles forholdsmæssigt efter de enkelte selskabers bruttofinansieringsudgifter.

Forslaget har følgende virkninger i ovennævnte eksempel:

Der er samlet nettorenteudgifter svarende til 90, hvilket aktiverer indgrebet (nettorenteudgifter over 20 mio. kr.)

Den samlede skattemæssige værdi af aktiver, der kan berettige til rentefradrag, udgør samlet for begge selskaber 400 (svarende til den nedskrevne værdi af driftsmidler). Loftet for renteudgifter bliver således $400 \times 6,5 \text{ pct.} = 26$ (standardforrentningen er pt. 6,5 pct.). Rentefradrag kan derfor ikke overstige 26.

Samlet set opnås således efter indgreb alene rentefradrag med 26 i stedet for 90. Dette forøger sambeskatningsindkomsten med $90 - 26 = 64$.

Rentefradraget fordeles forholdsmæssigt på baggrund af bruttofinansieringsudgifterne (70 i selskab A og 30 i selskab B). Renteutgifterne på 26 fordeles således med 18,2 til selskab A og 7,8 til selskab B.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse også kan medføre beskæring af rentefradrag i dansk driftsoverskud i danske virksomheder, der også er aktionærer i udenlandske selskaber (som ikke indgår i en international sambeskatning) og har finansieret erhvervelsen af disse aktier med lån. Dette er helt tilsigtet, da renteutgifterne ikke vedrører dansk skattepligtig indkomst. Driftsaktiviteterne i udlandet kan passende finansieres med lån, hvis renter fratrækkes i det udenlandske driftsselskab. Det vurderes, at det kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter vedrørende opkøb af udenlandske aktier i udlandet.

Det foreslås derfor, at aktier i koncernforbundne selskaber i et vist omfang kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår ved beregningen af loftet for rentefradrag. Derved bliver det muligt i et vist omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervmæssige aktiviteter i udlandet. Konkret foreslås det, at 20 pct. af anskaffelsessummen for selskabets direkte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, jf. § 31 C, som ikke er sambeskattet med selskabet, kan medregnes.

De nye rentebegrænsningsregler suppleres med en yderligere grænse for de maksimale renteudgifter – svarende til den såkaldte EBIT-ordning, som Tyskland overvejer at indføre. Den tyske ordning vil skære renteudgifter bort, hvis udgifterne overstiger 30 pct. af overskuddet før renter. Den foreslåede danske EBIT-model er dog mere lempelig.

Det foreslås således, at den skattepligtige indkomst før rentefradrag (EBIT) højst kan nedbringes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifter efter begrænsning ifølge renteloftet. Finansieringsudgifter, der beskæres af EBIT-ordningen, kan fremføres.

Det bemærkes, at de foreslåede rentebeskræsningsregler kun gælder for selskaber. Virksomheder i virksomhedsskatteordningen berøres således ikke af rentebeskræsningsreglerne.

2.4. Ændringer af afskrivningsreglerne

Bygningsafskrivninger

Efter de gældende regler kan bygninger afskrives lineært med 5 pct. af anskaffelsessummen årligt. Bygningsens installationer afskrives sammen med bygningen.

Den vurderingsmæssige behandling er afgørende for, om et aktiv skal anses for en bygningsbestanddel,